

ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನವರ ಈ ಪದದ ಸಾಲುಗಳು ಸಂಸಾರಿಕ ಬದುಕಿನ ನಶ್ವರತೆ ಪಾರಮಾರ್ಥದಡೆಗಿನ ಮಿಡಿತ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಜನನ ಮರಣಗಳ ಕುರಿತು ಪರ್ಷಿಯಾದ ಸೂಫಿ ಓಲಾಲ್ ಉದ್ದಿನ ರೂಮಿ ಅವರ ಪದ್ಯವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುತ್ತ, ಡಾ. ಬಿ. ಶಿವಪ್ಪ ಅವರ ಇದೇ ಪದ್ಯದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

“A stone I died and rose a Plant

A plant I died and rose an animal

I died an animal and was born a man

Why should I fear? what have I lost by death?”೨

ಕಲ್ಲಾಗಿ ಸತ್ತೆ ಗಿಡವಾಗಿ ಬೆಳೆದೆ

ಗಿಡವಾಗಿ ಸತ್ತೆ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಬಂದೆ

ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಸತ್ತೆ ಮಾನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ

ಎತಕ್ಕೆ ಭಯ ಪಡವಿ?ಸಾವಿನಿಂದ

ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾದರೂ ಏನಿದೆ?

ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದ ನೀನು ಯಾರು ಅನ್ನುವುದೇ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿ ಅನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನೀ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬಂದು ಬಳಗ ಬರುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪದದ ಸಾಲುಗಳು ಆತ್ಮ ಅಮರ ದೇಹ ನಶ್ವರ ಎಂದು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತ ನಿನ್ನ ಅರಿವೇ ನಿನಗೆ ಗುರು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ತಿಳಿಯದ ನೀನು ಯಾರು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಅನಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕಂಡು.

ಊರ ನರಕವ ತಿಂದು ಬರ್ಯಾಡಿ ಹಿಂಡುವ ಎಮ್ಮೆಯ

ಹಾಲಿನ ಸವಿಯ ನೋಡಿರಣ್ಣ

ಅದರ ಹೈನವ ತಿಂದು ಗಂಡಾಗಿ ಕುಳಿತೀರಿ

ಶೀಲ ಎಲೈತಿ ಹೇಳಿರಣ್ಣ.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತಿರುಗಿ ಏನೆಲ್ಲ ತಿಂದು ಬೋರಾಡಿ ಬಂದ ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲು ಹೈನ ತಿಂದು ಶೀಲದ ಮಾತನಾಡುವ ನೀವು, ಯಾವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಸರ್ವಜ್ಞ

ಜಾತಿ ಹೀನನ ಮನೆ ಜ್ಯೋತಿ ತಾ ಹೀನವೆ

ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿ ಎನಬೇಡ ದೇವನೊಲಿದಾತನೆ

ಜಾತ ಸರ್ವಜ್ಞ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಯಾವ ಕಡಕೋಳ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನವರು ಅವಮಾನ ನಿಂದೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಪದಗಳು ಮೌಢ್ಯತೆಯ ಮುಂಗಾಲು ಮುರಿಯುವಂತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ.

ಮುಟ್ಟಾರದ ಮೂರು ದಿನಕ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿ ನೀ

ಮುಟಚಟ ಎಲೈತಿ ಹೇಳಿರಣ್ಣ.

ಎಂಬುದಾಗಲೀ ಐತನದ ಮಾತೆಕೋ ಸುಮ್ಮ ತಾಯಿತಂದಿ ಮೈಥುನದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಬಂದಿ ಹುಮ್ಮ ಎಂಬ ಅವರ ಈ ಪದಗಳು ಅಂದಕನ ಕೈ ಅಂದಕನು ಹಿಡಿದು ದಾರಿ ತೋರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಂತಿದೆ.

ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಪರಿಸರದ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಂಡು.

“ಪುಠಾರಿ ಪುಠಾರಿ ಮಂದಿ ಹೋಗಿ ದರೋಡಿ ಮಾಡ್ಯಾರೋ

ಪುಂಡ ಪುಂಡ ಮಂದಿ ಹೋಗಿ ಚಂಡಿ ಆಡ್ಯಾರೋ

ಬಡವರ ಮ್ಯಾಲ ಕಟ್ಟೆಹೊರೆಸಿ ಕೋರ್ತಿಕಳಿನ್ಯಾರೋ

ಇವರು ನಾಚಿಕೆ ಎಂಬ ಹುರಿಯ ಮಾಡಿ ತೋಲಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದು

ಅವರ ಈ ಪದದ ಸಾರಾಂಶ ವಾಸ್ತವ ಬದುಕಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ತತ್ವಪದಕಾರರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಾಜು ಇಲ್ಲದೇ ಸೋಗಲಾಡಿತನದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬದುಕೇ ತೆರದ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿತ್ತು ಕಾರಣ ಅವರ ಅಂತರಂಗದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಭಾವದ ಉಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಇಂತಹ ತತ್ವಪದಗಳು ಅವರಿಂದ ರಚನೆಗೊಂಡಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫರಾಗಲಿ, ಮುಷ್ಠಿನ ಷಡಕ್ಷರಿಯಾಗಲಿ ಸರ್ವಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಾಗಲಿ ಇವರ ತತ್ವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಆಚಾರ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂತಲೇ ಕಡಕೋಳ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನವರುಸಮಾಜದ ಡೊಂಕನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಉಪಮೇಯದ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ,

ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣಂ ಜಗಂ ಜ್ಯೋತಿ

ನಿರ್ಮಲವಾದ ಮನವೇ ಕರ್ಪೂರದಾರುತಿ.

ಎಂದು ಅರಹುತ್ತ ಜ್ಞಾನ ಅರಿವು ಎನ್ನುವುದು ಜಗದ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಬಲ್ಲದು, ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಮನಸ್ಸೇ ಅಂತರಂಗದ ಕರ್ಪೂರವಾಗಿ ಬೆಳಗಬೇಕು ಎಂದು ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಸಾರಿದರು.

ಹಿಗ್ಗಿಯೇ ಮುಂದುವರೆದು ತತ್ವಪದಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತ ಹೋದಾಗ ಒಂದೊಂದು ಪದಗಳು ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕದ ಬೆಸುಗಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಸದುಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು.

ಧರೆಯ ಭೋಗವ ಮೆಚ್ಚಿ

ವರಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವೆನು

ರತ್ನೀರಾ ಇಲ್ಲೇ ರತ್ನೀರಾ

ಈ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಧರೆಯ ಭೋಗ - ಲೌಕಿಕ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರೆ ವರಮುಕ್ತಿ - ಎಂಬುದು ಅಲೌಕಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಧರೆಯ ಭೋಗ - ಅನುಭವದ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿದರೆ ವರಮುಕ್ತಿ - ಅನುಭಾವದ ಪದವಾಗಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತದೆ.

ಧರೆಯ ಭೋಗ ಲೋಕಜ್ಞಾನವಾದರೆ, ವರಮುಕ್ತಿ ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ಜ್ಞಾನ.

ಲೋಕ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಭಾವವಿದೆ. ಲೋಕೋತ್ತರ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಆಸರೆಯಿದೆ. (ಅದೇ ದೇವ, ದೈವ ಎನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ) ಭಾವ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಆನಂದವಾದರೆ, ಜೀವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಪರಮಾನಂದ ಜೀವಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ನೆಲೆಯಿದೆ.

ಡಿಂಭದೊಳಗೆ ಒಂದೇ ಪ್ರಾಣಾ ಕಂಭಸೂತ್ರ ಗೊಂಬಿಯಂತೆ

ಎಂದಿಗಾದರೊಂದು ದಿನ ಸಾವು ತಪ್ಪದೋ ಮನುಜ

ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ತತ್ವಪದಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಲೌಕಿಕದೊಂದಿಗೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕದ ಎರಕ ಹೊಯ್ದು ಮೂಡಿರುವ ಪದಗಳಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಭೋಗ ಜೀವನದಿಂದ ತ್ಯಾಗ ಜೀವನದಡೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಸಂದೇಶ ಈ ಪದಗಳ ಸಾರ. ಅಂತೆಯೇ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು.

ಇರಬೇಕು ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದಂಗಿರಬೇಕು

ಗೇರು ಹಣ್ಣಿನ ಬೀಜದಂತೆ,

ನೀರಮುಟ್ಟದ ತೈಲದಂತೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಬುದ್ಧ ಲೌಕಿಕದಿಂದ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕದಡೆಗೆ ಸಾಗಿದಾಗ ತನ್ನ ಕುದುರೆಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಮನನೀಯವಾಗಿದೆ.

ನಡೆ ಹಯವೆ ನಡೆ ಮುಂದಕೀಗ
ಸಾರವಿಲ್ಲದ ಸತಿಸುತರ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದಿಂ
ದೂರ ಸಾಗುವೆವು ನಾವು ಮುಂದಕೀಗ
ನಡುರಾತ್ರಿ ಮೀರಿಹುದು ಜಗನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿಹುದು
ಗಡಿನಾಡುಗಳ ದಾಟಿ ದೂರ ಸಾಗುವೆವು
ತಡೆಯದೆನ್ನೆನ್ನಿಹ ರಾಜ್ಯಸುಖದಾಶಯಗಳು'

ಎಂಬುವಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕದ ನಶ್ವರತೆ ಅಲೌಕಿಕದ ಅನಂತತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾನೆ. ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಲಿಕ್ಕಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಆಲಿಕ್ಕಲ್ಲನ್ನು ಮಧಿಸಿದಾಗ ಎರಡೂ ಹೇಗೆ ನೀರಲ್ಲಿ ನೀರಾಗಿ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾನೆ. ಎಂಬ ಅಭೇದ ಕಲ್ಪನೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ತತ್ವ ಪದಗಳು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಆದರ್ಶ ನಿಲುವುಗಳಾಗಿ, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕದಡೆಗೆ ದಾರಿತೋರುವ ದಿಕ್ಕೂಚಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧.ಹಾಡುಗಬ್ಬ ಸಂಗ್ರಹ : ಪ್ರೊ. ಎನ್.ಕೆ.ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪ್ರಕಾಶನ ಗುಲಗಬರ್ಗಾ ೨೦೦೮

೨.ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನುಭಾವಿಗಳು : ಕಾ.ವೆಂ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೂರ್ತಿ ಕೋಗಿಲೆ ಪ್ರಕಾಶನ, ಚನ್ನಣ ಬಡಾವಣೆ, ಕಾವಲು ಬೈಲಸಂದ್ರ ಬೆಂಗಳೂರು- ೨೦೧೧